

Forfatter: Wied, Gustav

Titel: Udrag fra DIGT OG VIRKELIGHED - Livserindringer

Citation: Wied, Gustav: "Digt og Virkelighed. Nogle Aforismer. Lystige Historier. 1966", i Wied, Gustav: *Digt og Virkelighed. Nogle Aforismer. Lystige Historier. 1966*, udg. af Villadsen ; Christensen , Rosenkilde og Bagger, 1966-, s. 57. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-wied01val-shoot-idm140137200957056/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Digt og Virkelighed. Nogle Aforismer. Lystige Historier. 1966

pakningslokalet bag Butikken, gaar Døren til Principalens Kontor pludseligt op, og han kommer krybende paa alle fire frem over Gulvet og ind under det store Midterbord, medens han vifter afværgende med den ene Haand og hviskende gentager:

— Jeg er ikke hjemme! Jeg er ikke hjemme!

I samme Øjeblik ringer Butiksklokken. Det var en af vore Bogtrykkere, som spurgte efter Principalen.

— Han er ikke hjemme! siger jeg.

— Hvornaar tror De, han kommer? spørger Bogtrykkeren.

— Aldrig! siger jeg i min store Forfjamskelse.

— *Aldrig?*

— Ja, det vil sige, det véd jeg ikke. Han er syg, han er ... han er ikke kommet ind idag.

Bogtrykkeren gaar og slaar Butiksdøren i efter sig.

Men inde i Bagværelset kryber Principalen frem under Bordet og gaar rolig ind paa sit Kontor.

— — —

Et Lyspunkt i Forretningens daglige Liv var det, naar Ernst Bojesen kom og besøgte os. Iøvrigt var min Tilværelse uden megen Afveksling, jeg havde vanskeligt ved at finde rundt i Kjøbenhavn, og min Forretningstid strakte sig fra Kl. 8 om Morgenen til Kl. 9, om Sommeren 7, Aften. Mikkeisen var altid ude om Natten og vilde ofte gerne have mig med, men *den anden* (min „Daimon“) raadede mig altid fra det og sagde, at jeg burde blive hjemme og digte.

Ret mange Bekendte havde jeg ikke. Jeg kom en Del hos Skrædermester Patheier i Helligøjststræde. Skrædermesteren var en lille, kuglerund, hvidhaaret Mand, med hvide Bakkenbarter. Privat kaldte jeg ham „Vatmanden“, og han bar altid høj graa Hat, der sad ham bag ad Nakken. Han havde været Steen Blichers Skræder og fortalte om, hvorledes Blicher engang vilde stikke af uden at betale sin Regning. Patheier havde imidlertid faaet opspurgt, hvilken Smakke Blicher skulde med, og mødte op paa Skibet og fik følgende Forskrivning:

De 65tyve, skriver fem og tredsindstyve Rigsbankdaler, som jeg er Hr. Skrædermester Patheier skyldig for begaaede